

1106 – 6. november

Hva er et menneske, at han skulle være ren, den som er født av en kvinne, at han skulle være rettferdig. Job 15: 14.

Hvor sterk syndserkjennelsen blir hos deg, avhenger av hvor mye Gud betyr for deg.

Står du virkelig framfor den sanne og hellige Gud, kan synden bli så stor for deg at du holder på å forgå. Som alle de helliges eksempler vitner om. Eller finnes det et eneste så hellig og alvorlig kristent menneske at det bare en eneste time fullkomment oppfyller det som det første og største budet krever? Vi spør dem som tar kristendommen mest alvorlig og har mest av Guds Ånd og kraft.

Og hvor langt rekker all mulig fromhet hvis du ikke kan holde det første og største budet? Det budet krever at du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og hele din innstilling. Og i tillegg at du så helt og holdent setter all din lit til ham alene, og frykter ham alene, som hans guddommelige trofasthet og makt fortjener.

Ser du ikke at hvis du elsker Gud slik, av hele ditt hjerte og har all din tillit bare til ham, –. Så Gud alene er den all din kjærlighet, din tillit og din frykt er opptatt med, –. Da vil også din sjel eie en evig hvile og stadig tilfredsstillelse i dette eneste betydningsfulle gode – som er det eneste du er opptatt med –; den uforgjengelige Gud. Da vil du også tro at ikke et hår skal falle av hodet ditt uten at din himmelske Far vil det. At ikke det aller minste kan hende deg, ikke et ord, ikke et blick såre deg, uten at det er din Fars vilje.

Og når du da ikke elsker noe annet enn ham og det som er velbehagelig for ham, må jo også følgen bli at du hver dag er like rolig og lykkelig, uansett hva som møter deg. Bare fordi du vet at alt kommer fra din Gud, og du elsker bare det som er velbehagelig for ham. Men hvor finnes det hellige mennesket som holder dette budet?

Nå vil vi tale med en slik en. Er du ikke like rolig og lykkelig når noen tar fra deg det kjæreste du eier på jord? Like rolig og lykkelig om noen tar fra deg alt du eier, og du sitter igjen i fattigdom og savn? Er du det hvis noen sørger for at du mister ditt gode navn og rykte, så du blir sett ned på, og alle mennesker forsøker å unngå deg hele resten av ditt liv? Er du like rolig og lykkelig om en alvorlig sykdom, ja, kanskje en morder, forkorter livet ditt?

Hvis det er sant at du elsker Gud av hele ditt hjerte, av hele din sjel og med all den kraft som finnes i deg, og i tillegg tror på ham alene, at ingen ting hender deg uten at det er hans vilje, –. Da må du nødvendigvis være like rolig og lykkelig også når slike ting som dette skjer med deg!

Men kanskje det er svært så langt fra at dette er tilfelle? Kanskje du tvert imot uroes bare det aller minste problem rammer deg? Bare du får høre om at noen har baktalt deg, eller har omtalt et svakt punkt hos deg, er det kanskje nok til at du mister freden for lange tider? Ja, kanskje bare et foraktelig blick uroer deg?

Hvordan kan du da tro at det bare er Gud og det som er velbehagelig for ham, du elsker? Kjenner du at du virkelig elsker din Gud så varmt, og at tankene dine alltid bare er opptatt med ham? Kanskje du tvert imot og mye sterkere elsker et eller annet menneske? Og når vi ved Guds Sønnns blod er gjenløst fra alle våre synder, fra døden og djevelens makt, – skulle ikke da vårt høyeste mål for livet være å

forherlige ham som har dødd og stått opp igjen for oss? Er det dette du hvert øyeblikk er opptatt med?

Er det ikke slik at hvis du elsker Gud av hele ditt hjerte, da ville det ikke være noe du ville trives så godt med som samfunnet med Gud, i bønn og tillitsfull samtale med ham?

Har du det virkelig slik, at du alltid har trang til samfunn med ham i bønn? Kanskje det så langt fra er slik, at du heller er opptatt med hva som helst annet enn å tale med Gud i bønn? Men hvordan er det da med ditt forhold til det første og største budet? Og så skulle du også elske din neste som deg selv. Tenk alltid alvorlig over de største budene Herren, din Gud, har gitt oss! Hvor mye hjelper det med all din fromhet, om du ikke først og fremst holder de viktigste budene?

Er det virkelig sant at du har like mye omsorg for dine medmennesker som for deg selv? Husk på at med dine medmennesker menes ikke bare en og annen kjær venn. Men alle mennesker, venner og uvenner! Betyr det like mye for deg at det går godt i livet for hvert éne menneske, som at det går godt for deg? Er du like sårbar overfor et éne nedsettende ord om et medmenneske, som når du hører noen taler ondt om deg selv?

Du tror jo at hver éne en som dør uten å være blitt omvendt, blir evig fordømt. Hvis du da elsker din neste som deg selv, må du jo ha akkurat samme nidkjærhet og glød for at hvert éne menneske skal bli omvendt, som om det stod om din egen frelse eller fordømmelse!

Der er noen få du har nød for. Men kanskje du hver dag ser mange mennesker uten at du foretar deg noe som helst for at disse skal bli vekket opp. Hvordan står det egentlig til med din kjærlighet til din neste? Og hvordan står det til når det gjelder å oppfylle alle de andre budene i ditt daglige liv? Er det ikke slik at i den aller minste sak er det mye vanhellig som rører seg i hjertet ditt? Mye som Herren hater og fordømmer; enten sinne, misunnelse, hat, eller hovmod, egenkjærlighet, urene lyster, eller begjær etter andres eiendom o. s. v. Og fremdeles taler vi bare om de sanne troende, som er våkne og kjenner sin synd.

Det finnes ikke noe menneske som sukker så mye over sin synd, som de hellige, Guds gjenfødte barn. Må ikke de hellige be: «Gå ikke til doms med oss, for det er ikke én levende som er rettfærdig for ditt åsyn!» Dette er også Skriftens vitnesbyrd: «Selv blant hans hellige finnes ingen ustraffelige». «Hva er et menneske, at han skulle være ren, den som er født av en kvinne, at han skulle være rettfærdig. Himlene er ikke rene i hans øyne, hvor mye mer er ikke da menneskene en styggedom og fordervet, disse som drikker misgjerning som vann!»